

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 054

din 17.03.2006

privind soluționarea contestației formulată de **S.C. S.R.L.**, din localitatea, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de S.C. S.R.L., din localitatea

S.C. S.R.L. contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma delei**, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
-lei penalități aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost introdusă prin Cabinetul de Avocatură „.....”, în baza împuternicirii avocaționale nr., depusă în original la dosarul cauzei, prin care se face dovada că S.C. S.R.L., a convenit să fie reprezentată în această speță de avocat

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L., contestă Decizia de impunere nr., emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava, în baza Raportului de inspecție

fiscală nr., privind obligațiile fiscale în sumă totală delei, reprezentând impozit pe profit și accesorii ale acestuia.

Contestatoarea susține că Decizia de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., este nelegală și netemeinică, invocând prevederile art. 6 lit. c din O.U.G. nr. 24/1998, republicată, conform cărora societățile comerciale cu capital majoritar privat care au sediul și își desfășoară activitatea în zonele defavorizate beneficiază de scutirea la plata impozitului pe profit pe durata existenței zonei defavorizate.

De asemenea, petenta invocă prevederile art. 6 alin. lit. c¹ din Legea nr. 507/2004 conform căruia „*scutirea de impozit pe profit aferent investițiilor noi pe perioada existenței zonei defavorizate se aplică numai persoanelor juridice care au obținut înainte de data de 01.07.2003 certificatul permanent de investitor în zona defavorizată*” și ale art. 14¹ din același act normativ conform căruia „*(1) Agenții economice care operează în zonele defavorizate beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute la art. 6 până la atingerea intensității maxime admise a ajutorului de stat, conform Regulamentului privind ajutorul de stat regional, aprobat de Consiliul Concurenței.*”

Petenta susține că dispozițiile art. 14¹ din Legea nr. 507/2004 sunt aplicabile numai începând cu data intrării în vigoare a legii și că stabilirea impozitului pe profit aferent excedentului intensității maxime admise a ajutorului de stat pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 507/2004 este nelegală pe motiv că, potrivit art. 15 alin. 2 din Constituția României „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”.

Contestatoarea precizează că societatea deține certificatul de investitor definitiv în zona defavorizată nr.și că pentru perioada supusă controlului este scutită de la plata impozitului pe profit, astfel că societatea nu datorează impozitul, dobânzile și penalitățile aferente.

Petenta solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr., organele de inspecție fiscală ale Activității de Control Fiscal Suceava au constatat, referitor la impozitul pe profit aferent perioadei 01.06.2003 – 30.06.2005, următoarele:

Societatea a obținut certificatul de investitor în zona defavorizată nr., certificat în baza căruia a aplicat scutirea la plata impozitului pe profit, conform art. 6 lit. c din O.U.G. nr. 24/1998.

Organele de control precizează că prin adresa nr.a Ministerului Finanțelor Publice - Direcția Generală Ajutor de Stat se menționează că valoarea

investiției realizate de societate de la data obținerii certificatului de investitor în zona defavorizată este delei iar nivelul maxim admis al creditului fiscal este delei.

În urma verificării, care a cuprins perioada 01.01.2003 – 30.06.2005, organele fiscale au constatat că societatea a depășit nivelul maxim admis al ajutorului de stat, respectiv valoarea delei, calculată de Consiliul Concurenței, în luna iunie 2003 și ca urmare, începând cu luna următoare societatea datorează bugetului de stat impozit pe profit.

Organele fiscale consideră că societatea are la data de 31.12.2004 o obligație de plată reprezentând impozit pe profit în sumă delei.

Pentru nerespectarea termenelor legale de plată a impozitului pe profit în sumă delei, organele fiscale au calculat dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

Organele de control fac precizarea că pentru trimestrele I și II ale anului 2005, societatea a constituit în mod corect impozit pe profit în sumă delei, pe care l-a achitat în termene legale.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Perioada supusă verificării fiscale: 01.01.2003– 30.06.2005.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra legalității măsurii de stabilire a impozitului pe profit, reprezentând facilitățile acordate pentru perioada 02.01.2003 – 31.12.2004, constând în scutirea la plata impozitului pe profit în baza Ordonanței Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, în condițiile în care măsura a avut la bază constatările Consiliului Concurenței - Inspectoratul de Concurență Suceava, care a stabilit că societatea a depășit intensitatea maximă admisă a ajutorului de stat.

În fapt, Consiliul Concurenței - Inspectoratul de Concurență Suceava a stabilit că societatea a depășit indicele de intensitate maxim admisă pentru a beneficia în continuare de scutire la plata impozitului pe profit.

Conform adresei nr.a Ministerului Finanțelor Publice - Direcția Generală Ajutor de Stat, aflată în copie la dosarul cauzei, Consiliul Concurenței, prin adresa nr., a solicitat Ministerului Finanțelor Publice, în temeiul art. 22 din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, încetarea facilităților de natura ajutorului de stat, acordate agenților economici nominalizați în anexele II și III ale Raportului nr. La această adresă este anexată lista agenților economici

pentru care Consiliul Concurenței solicită stoparea acordării ajutorului de stat, între aceștia regăsindu-se societatea contestatoare SC SRL

Consiliul Concurenței a stabilit că impozitul pe profit scutit reprezentând ajutor de stat este în sumă totală delei, calculat prin aplicarea procentului de 65% reprezentând intensitatea maximă a ajutorului de stat, la baza standard pentru calcularea acestei intensități, în sumă delei.

Prin urmare, prin Decizia de impunere nr., pentru perioada 01.06.2003 – 30.06.2005, s-a stabilit în sarcina societății un impozit pe profit de plată în sumă totală delei.

Pentru nerespectarea termenelor legale de plata a impozitului pe profit în sumă delei, s-au calculat dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei, în baza prevederilor H.G. nr. 1513/2002, O.G. nr. 11/1996 completată prin O.G. nr. 26/2001 și ale art. 114, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003.

În drept, în ceea ce privește facilitatea fiscală de scutire de la plata impozitului pe profit, pentru anul 2003, sunt aplicabile prevederile art. 35 alin. 3 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, care precizează:

Art. 35

„(3) În cazul persoanelor juridice care au obținut înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, se va aplica în continuare scutirea de la plata impozitului pe profit pe toată durata de existență a zonei defavorizate.”

În anul 2004 sunt aplicabile prevederile art. 38 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, care precizează:

„(1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zonă defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.”

și ale art. 1 alin. 5 din același act normativ, care stipulează:

„(5) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare.”

Prin urmare, persoanele juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, beneficiază de scutire la plata impozitului pe profitul aferent investițiilor noi, pentru activitățile desfășurate în zona defavorizată.

De asemenea, se reține că acordarea facilităților fiscale se acordă și cu respectarea prevederilor legale aplicabile ajutorului de stat.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, privind aplicare art. 38 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, precizează:

„101. În cazul contribuabililor care desfășoară activități în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2002 de către agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare. [...]

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenței zonei defavorizate.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că agenții economici care desfășoară activități în zonele defavorizate beneficiază de scutire la plata impozitului pe profit în baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 01.07.2002 de către agenția de dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială își are sediul agentul economic.

În ceea ce privește cuantumul facilităților fiscale de care poate beneficia un agent economic sunt aplicabile prevederile Legii nr. 239/07.06.2004 pentru completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, conform căreia:

"Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24 din 30 septembrie 1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 8 noiembrie 1999, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

După articolul 14 se introduce articolul 14¹ cu următorul cuprins:

Art. 14¹

(1) Agenții economici beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute în legislația în vigoare, până la atingerea intensității maxime admise a ajutorului de stat, conform Regulamentului privind ajutorul de stat regional, aprobat de Consiliul Concurenței.[...]

(3) Cuantumul ajutorului de stat și încadrarea în intensitatea permisă pentru fiecare agent economic sunt calculate de Consiliul Concurenței, pe baza informațiilor transmise de furnizorii de ajutor de stat și de agențiile pentru dezvoltare regională.[...]

(5) În momentul constatării atingerii intensității maxime admise calculate potrivit alin.(3), ca urmare a activității de monitorizare, Consiliul

Concurenței înștiințează furnizorii de ajutoare de stat și agenții economici cu certificat de investitor asupra încetării acordării de facilități.

(6) În cazul depășirii intensității maxime admise, prevăzută în Regulamentul privind ajutorul de stat regional, Consiliul Concurenței va aplica prevederile legale în domeniul ajutorului de stat."

Din articolul de lege citat mai sus reiese faptul că în situația atingerii intensității maxime admise a ajutorului de stat, legiuitorul a reglementat o procedură specifică, după cum urmează:

- în momentul constatării atingerii intensității maxime admise, **Consiliul Concurenței înștiințează furnizorii de ajutoare de stat și agenții economici cu certificat de investitor asupra încetării acordării de facilități, măsura de sistare a ajutorului producând efecte pentru viitor;**

- în situația depășirii intensității maxime admise, **Consiliul Concurenței va aplica prevederile legale în domeniul ajutorului de stat, dreptul comun în materie fiind Legea nr.143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările ulterioare.**

Cuantumul ajutorului de stat și încadrarea în intensitatea permisă pentru fiecare agent economic sunt calculate de Consiliul Concurenței, pe baza informațiilor transmise de furnizorii de ajutor de stat și de agențiile pentru dezvoltare regională.

Potrivit pct. 7 din Ghidul de aplicare a ajutoarelor de stat acordate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările și completările ulterioare aprobat prin Ordinul nr. 382 din 12 octombrie 2004 emis de Ministerul Administrației și Internelor **„în cazul ajutoarelor de stat indirecte - ajutoare de stat acordate prin sistemul fiscal, ... respectiv a reducerilor și/sau scutirilor de la plata impozitelor, taxelor și a altor obligații bugetare, dimensiunea ajutorului de stat este dată de valoarea reducerii și/sau a scutirii acordate.”**

Conform prevederilor pct. 8.6 din același act normativ **„în cazul în care se depășește nivelul intensității peste limita maximă prevăzută în Regulamentul privind ajutorul de stat regional, Consiliul Concurenței va aplica prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 143/1999, cu modificările și completările ulterioare, respectiv va cere curții de apel să dispună recuperarea sau rambursarea ajutorului de stat corespunzător depășirii intensității.”**

Situațiile privind recuperarea ajutorului acordat, în speță repunerea la plată a impozitului pe profit, sunt expres și limitativ prevăzute de lege și anume în trei cazuri:

1) "dacă în urma activității de supraveghere a ajutoarelor de stat existente, prevăzută la art.26, se constata că un ajutor **existent** denaturează semnificativ mediul concurențial [...], Consiliul Concurenței solicită furnizorului de ajutor de stat să ia măsuri corespunzătoare pentru eliminarea incompatibilității acestuia. Solicitarea Consiliului Concurenței poate să includă o recomandare de anulare sau de modificare a ajutorului existent." (art.13 alin.1 din Legea nr.143/1999).

2) dacă se constata că ajutorul este **ilegal**, respectiv "este un ajutor de stat, altul decât unul existent sau exceptat de la obligația notificării conform prezentei legi, acordat fără a fi fost autorizat de Consiliul Concurenței sau acordat după ce a fost notificat, dar înainte de emiterea unei decizii de către Consiliul Concurenței în termen legal" (art.3¹ din Legea nr.143/1999), caz în care Consiliul Concurenței va solicita curții de apel "anularea actului administrativ prin care s-a acordat ajutorul ilegal și, pe cale de consecință, recuperarea, rambursarea [...] plății oricărui ajutor ilegal" (art.17 din Legea nr.143/1999);

3) dacă se constată că ajutorul de stat este **interzis**, respectiv "ajutorul de stat pentru care Consiliul Concurenței a emis o decizie de interzicere, dar a fost totuși acordat" (art.3² din Legea nr.143/1999), Consiliul Concurenței "va cere curții de apel [...] anularea actului administrativ prin care s-a acordat acesta și, pe cale de consecință, să dispună recuperarea ajutorului de către furnizor sau rambursarea acestuia de către beneficiar" (art.18 din Legea nr.143/1999).

Prin adresa nr., Consiliul Concurenței - Inspectoratul de Concurență Suceava a comunicat organului fiscal că valoarea intensității maxime admisibile a ajutorului de stat pentru societatea SRL este în sumă delei.

Conform adresei nr.a Ministerului Finanțelor Publice - Direcția Generală Ajutor de Stat, aflată în copie la dosarul cauzei, Consiliul Concurenței, prin adresa nr., a solicitat Ministerului Finanțelor Publice, în temeiul art. 26 din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, încetarea acordării facilităților de natura ajutorului de stat agenților economici nominalizați în anexele II și III ale Raportului nr., între aceștia regăsindu-se societatea contestatoare SRL și efectuarea unei inspecții fiscale, în urma căreia acești agenți economici să fie înregistrați ca plătitori de impozit pe profit, începând cu data de 1 a lunii următoare efectuării controlului.

Ca urmare a acestor adrese, organul fiscal a procedat la verificarea agentului economic SRL din punctul de vedere al impozitului pe profit, pe perioada 1.01.2003 – 30.06.2005.

Organul de control, în baza adresei nr. a Consiliului Concurenței – Inspectoratul de Concurență Suceava, prin care se comunică faptul că societatea a depășit intensitatea maximă admisă a ajutorului de stat, au stabilit că pentru perioada 01.06.2003 – 30.06.2005 societatea datorează impozit pe profit în sumă delei.

Față de prevederile legale citate se reține că organele de inspecție fiscală au repus la plata impozitului pe profit scutit de la data depășirii indicelui intensității maxime admise a ajutorului de stat. **Această măsură a fost luată în baza înștiințării Consiliului Concurenței de sistare a ajutorului, și nu a unei solicitări/recomandări de anulare sau modificare a ajutorului existent ca urmare a denaturării semnificative a mediului concurențial, sau a unei decizii de interzicere a unui ajutor ilegal**, pentru care la data încheierii raportului de inspecție fiscală exista o procedură de recuperare în baza unei solicitări adresate instanței de judecată, astfel că organele de inspecție fiscală au procedat din oficiu la recuperarea ajutorului de stat, fără respectarea prevederilor legale incidente speței pe perioada supusă verificării.

Mai mult, aceleași aspecte rezultă și urmare a corespondenței purtate cu Direcția Generală Ajutor de Stat din Ministerul Finanțelor Publice. Astfel, conform adresei nr.a Ministerului Finanțelor Publice - Direcția Generală Ajutor de Stat, *"măsura stopării ajutorului de stat trebuie realizată cu respectarea prevederilor art.22 alin.2 din Legea nr.143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, potrivit căroră **decizia de încetare a acordării ajutorului de stat nu poate avea efect retroactiv**, astfel încât furnizorul, în momentul în care a primit adresa Consiliului Concurenței prin care se solicită anularea acordării ajutorului de stat, trebuie să **întrerupă** acordarea acestuia. Prin urmare momentul stopării ajutorului de stat trebuie să fie cât mai apropiat de data la care condițiile în care a fost acordat nu mai sunt îndeplinite. [...]"*

Prin actul atacat, organele de control au stabilit că societatea datorează un impozit pe profit în sumă totală delei stabilit în baza adresei Consiliului Concurenței – Inspectoratul de Concurență Suceava, fără să aibă la bază constatări proprii.

Potrivit art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, **„(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”**

Se constată faptul că în mod netemeinic și nelegal s-a procedat la emiterea unei decizii de impunere, întrucât aceasta se emite ca urmare a modificării bazei de impunere, potrivit art. 106 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează: *“(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului”*. Or, în speță, nu se pune problema stabilirii unor diferențe de plată la bugetul general consolidat ca urmare a calculării unei baze de impozitare suplimentare, ci a recuperării ajutorului de stat superior plafonului maxim admis, acordat sub forma facilităților fiscale privind scutirea de la plata impozitului pe profit aferent activității din zona defavorizată.

Având în vedere cele menționate mai sus și faptul că stabilirea creanțelor fiscale nu are la bază constatări proprii, organele de inspecție fiscală procedând din oficiu la recuperarea ajutorului de stat, fără respectarea prevederilor legale incidente speței pe perioada supusă verificării, urmează să se **desființeze Decizia de impunere nr. emisă pe numele contestatoarei de către Activitatea de Control Fiscal Suceava, pentru suma delei, reprezentând impozit pe profit**, urmând ca organele fiscale, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reverificarea impozitului pe profit, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Desființarea are la bază prevederile art. 186 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la 26.09.2005, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”

și prevederile **pct. 6.1** din Normele metodologice de aplicare unitară a procedurii de soluționare a contestațiilor, aprobate prin O.M.F.P. nr. 2186/2001, norme aplicabile potrivit pct. 207.1 H.G. nr. 1050/2004, până la data aprobării noilor ordine, unde se stipulează:

„6.1. În cazul desființării totale sau parțiale a actului atacat noul act de control sau de impunere, care va viza strict aceeași perioadă și aceleași sume și măsuri contestate, va fi întocmit de o altă echipă de control decât cea care a încheiat actul contestat.”

Pe cale de consecință și având în vedere principiul de drept *„accessorium sequitur principale”* (accesoriul urmează principalul), se va desființa

Decizia de impunere nr. și pentru **suma delei** reprezentând dobânzi de întârziere și **suma delei** reprezentând penalități de întârziere aferente debitelor contestate.

2. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării Deciziei de impunere nr., facem mențiunea că potrivit prevederilor art. 185 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată la data de 26.09.2005, **“Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.”**

Alin. (2) al art. 185 din actul normativ menționat mai sus precizează: **“Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului.”**

Deoarece contestația împotriva Deciziei de impunere nr. a fost soluționată prin prezenta decizie, cererea de suspendare a executării actelor administrative fiscale menționate rămâne fără obiect.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale citate, urmează a se **respinge** cererea de suspendare a executării actelor administrative fiscale menționate mai sus, ca fiind **fără obiect**.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 35 alin. 3 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, art. 38 alin. 1 și art. 1 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, Legea nr. 239/07.06.2004 pentru completarea O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, pct. 101, 103 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 aprobate prin H.G. nr. 44/2004, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 6.1 din Normele de aplicare unitară a procedurii de soluționare a contestațiilor aprobate prin O.M.F.P. nr. 2186/2001, art. 64, 106 alin. 2, 185 (3) și 186 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE:

Desființarea Deciziei de impunere nr. privind **suma delei**, reprezentând impozit pe profit în sumă delei, dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei, urmând ca organele fiscale, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat actul de control contestat, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă supusă

controlului prin actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Verificarea va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la comunicare.